

Zapomogę oblicza się według taksy szpitalnej tej klasy, która danej osobie przysługuje w myśl § 7 niniejszego rozporządzenia. Za podstawę obliczenia służy taksa szpitala w siedzibie urzędu wojewódzkiego tego województwa, do którego funkcjonariusz udaje się na kurację.

Wyplata zapomogi następuje z reguły po powrocie chorego z uzdrowiska na podstawie zaświadczenia lekarza umówionego dla danego uzdrowiska, lub lekarza kolejowego, o odbytej kuracji, z oznaczeniem dnia jej rozpoczęcia i ukończenia.

W wypadkach niezbędnej konieczności może Minister Kolei na wniosek urzędu, któremu dany funkcjonariusz podlega, udzielić zaliczki nie przekraczającej 75% przyznanej zapomogi, z tem, że funkcjonariusz winien po odbytej kuracji udowodnić przeprowadzoną kurację w sposób przepisany w poprzednim ustępie.

§ 13. Koszty przewiezienia obłożnie chorego do lekarza lub szpitala pokrywa Skarb Państwa, w wysokości taks ustalonych dla dorożek, względnie podwód.

Postanowienie powyższe nie ma zastosowania do emerytów.

§ 14. Opłaty przewidziane w niniejszym rozporządzeniu nie mają zastosowania, gdy pomoc lekarska następuje wskutek nieszczęśliwego wypadku doznanego w czasie pełnienia służby. W takim wypadku można również przedłużyć czas leczenia w szpitalu określony w § 9 aż do zupełnego ukończenia leczenia.

§ 15. Jeżeli zostanie stwierdzone, że wezwanie do chorego było nieuzasadnione, dany funkcjonariusz obowiązany będzie zapłacić honorarium lekarza w wysokości przyjętej zasadniczo dla lekarzy miejscowych, jako też i inne koszty z wizytą lekarską połączone.

§ 16. Zorganizowanie pomocy lekarskiej według zasad ustalonych w niniejszym rozporządzeniu przeprowadzi Minister Kolei.

Odnośne zarządzenia organizacyjne wyda Minister Kolei w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 17. Pomoc lekarska unormowana niniejszym rozporządzeniem przysługuje osobom wymienionym w § 1 również w wypadku, gdy pełnią służbę, względnie mieszkają na obszarze W. M. Gdańska.

§ 18. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z dniem tym tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy dotyczące pomocy lekarskiej dla osób objętych niniejszym rozporządzeniem.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Kolei: *Tyszka*

948.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dn. 26 listopada 1924 r.

o utworzeniu w powiecie husiatyńskim samostnej gminy administracyjnej pod nazwą „Witosówka“.

Na podstawie art. 1 i 4 ustawy z dn. 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany granic oraz rowiązania i tworzenia gmin wiejskich na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. № 86, poz. 770) zarządza się co następuje:

§ 1. Ze związku gminnego gminy Mszaniec wylacza się przysiółek (kolonję-osadę) „Witosówkę“, powstałą z rozparcelowanego dawnego obszaru dworskiego Mszaniec i dołącza się do niego część rozparcelowanego b. obszaru dworskiego Howitów-Wielki, składającą się z następujących parcel gruntowych, należących do gminy katastralnej Howitów Wielki: 1915/2, 1915/10, 1222/1, 1222/2, 1224/1, 1224/4, 1224/17, 1224/2, 1224/5, 1498/1, 1498/2, 1224/3, 1224/6, 1221/20, 1221/18 i 1221/19.

Z przysiółka „Witosówki“ oraz podanych wyżej parcel gruntowych gminy katastralnej Howitów-Wielki tworzy się samodzielną gminę wiejską Witosówkę.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1925 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Ratajski*

949.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 27 listopada 1924 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie oznaczenia najwyższych norm podatku od lokali na rok 1925.

Na podstawie ustępu 2 art. 7 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94 poz. 747) zarządza się co następuje:

§ 1. Stopa podatku od lokali w gminach miejskich na rok 1925 winna być ustalona w stosunku do komornego, względnie wartości czynszowej z czerwca 1914 r. i nie może przekroczyć dla gmin: m. st. Warszawy, Bydgoszczy, Krakowa, Lwowa, Łodzi, Poznania i Wilna 6⁰/₀, dla wszystkich zaś pozostałych gmin miejskich 4¹/₂⁰/₀ pomienionego komornego, względnie wartości czynszowej, przerachowanej na złote według relacji, zamieszczonej w ustępie 4 art. 6 ustawy z dnia 11 kwietnia 1924 r. o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. № 39, poz. 406).

Stopa podatku od lokali w gminach wiejskich poza obszarem b. zaboru rosyjskiego nie może przekroczyć 5⁰/₀ faktycznego obecnego komornego, względnie wartości czynszowej z tem zastrzeżeniem, że